

۲۰۱۹/۰۳/۱۵

عبدل وردگ
از فیسبوک

نداءِ یک افغان

آن کیست که در غندی خیر نشسته تماشای جنگ وجدال مردم ما را دارد. یکی را تاجیک و دیگری را ازبک و یا هزاره نام گذاشته بنام قوم و نژاد و هویت و طالب، غنی، کرزی عطاء و هزار فساد دیگر، ما بیچارگان را دست به گریبان انداخته.

فیسبوک ها، رسانه ها، رادیو و تلویزیون ها و غیره مرکز یاره گویی دشنام و پرو پاگند دشمنان ما انقدر فعال است که احتیاج به داعش و طالب نبوده، هر روز خود ما بنزین در آتش قوم گرای، بی اتفاقی و دشمنی انداخته و ارزوی بد بینی و از بین بردن یکدیگر خود را داریم.

بنام دیموکراسی امروز پسر پدر را دشنام میدهد، فامیل ها از هم پاشیده شده، هر روز یک پلان هوشیار تر از دیگرش اذهان مردم را انقدر مشوش ساخته است که دو جوان به سن بلوغ طفلی را نسبت پول اختطاف میکند و به شهادت می رساند، بدون اینکه از خود سوال کنیم، چه چیز باعث انحراف اعمال این جوانان شده است که دست به همچو اعمال وحشیانه میزنند. ایا تنها فقر و بیچارگی است، یا طرز نا مناسب تربیه اجتماع توسط رسانه ها دیموکراسی وحشیانه جنگل؟

امروز ما در ورطه طوفان فهم هزار ساله دنیایی پیشرفته قرار داریم. هر بازی بیرحمانه که بخواهند با ما توسط خود ما میکنند، بدون اینکه نتیجه اعمال خود را بدانیم.

از مایان کمونست ساختند بدون فهمیدن معنی کمونستی، خود را مسلمان فکر کردیم بدون دسترسی و فهم به افکار اسلامی، جامعه دیگران در تن کردیم و در آئینه دیگران خود را دیدیم. فکر میکنیم در ان اتومبیل که سواریم و یا طیاره که پرواز میکنیم زاده فهم و دانستگی خود مان است.

نخیر ما خود را بازیچه دست دیگران ساخته ایم.

به اصلیت و ریشه خود بر گردیم خود را دوباره باید شناخت تا طعمه دیگران قرار نگیریم، برادر و دوست یکدیگر شویم.